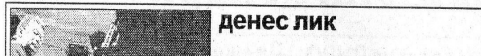

НОВА МАКЕДОНИЈА

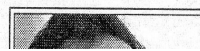
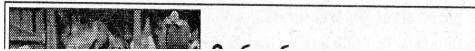
Год. 61 број 20616

Скопје, среда 19 октомври 2005 година

примерок
10 ден.

денес лик

Македонија

ЛИК

ТЪЕЗИЈА

Стихови за македонските делби

“Јужнобол“ е поетска збирка на Никола Алтиев која е структурирана од милениумските наслаги на македонската историја и традиција. Во овие стихови доминира болката по распарчената татковина, по Белото Море и по сите делови откинати од единственото македонско ткиво. Збирката ја издаде “Современост“ во јуни оваа година

Ранко
МЛАДЕНОСКИ

Најновата поетска збирка на Никола Алтиев со невообичаен наслов “Јужнобол“ се наврала на теми и мотиви кои во современата македонска книжевност често се подзаборавани. Таканаречената родољубива или патриотска поезија во последнава деценија беше реткост во нашиот литературен ареал, а темата за античка Македонија, односно за Александар Македонски, по повеќе од еден век молк, во последните две децении, на општо задоволство, е сè поприсутна во македонскиот роман, расказ, драма и поезија. Едно камче во тој современ книжевен мозаик е и оваа книга на Никола Алтиев.

Од временски аспект, новите стихови на Алтиев се движат по мошне долга отсечка од темпоралната оска, почнувајќи од античкиот период па сè до почетокот на веков кога Македонија беше атакувана од терористички банди и кога буквално беше доведено во прашање нејзиното опстојување. Просторно, пак, оваа поезија “ја покрива“ етнографската територија на Македонија што, секако, ја имплицира

меланхолијата поради распарченоста на татковината. Хронотопијата, значи, во оваа поезија е конструирана со личности и настани од историјата на Македонија од античкиот период до денешново наше време.

Иако при едно бегло читање се добива впечаток дека во овие стихови строго се разграничени минатото, сегашноста и иднината, сепак малку повнимателниот читател ќе забележи дека овие три временски категории, всушност, се мешаат меѓу себе со потенцирање на идентичните настани од различни времиња во македонската историја. Така, атаците врз македонската земја постоеле од памтвек, а постојат и до ден-денес; предавниците во македонската историја никогаш не изумреле; хероите и бранителите на македонската земја се живи од древни времиња до ова наше време; идните генерации ќе ги памегат и славните луѓе, но и предавниците и одродниците во својот народ итн. Ваквите идејно-тематски содржини во оваа поетска збирка ја поставуваат тезата за тоа дека не постојат строги граници меѓу минатото, сегашноста и иднината. Минатото, односно традицијата, во голем дел се вградува во сегашноста, а иднината во голема мера е зависна од нашите денешни (сегашни) постапки. Тој континуитет во македонската историја,

Алтиев го идентификува со четворица Македонци кои голем дел од себеси вplotиле во идентитетот на името Македонија: “Можеби сме многу/ можеби сме малку/ но Македонци сме/ но од постојвек/ чеда/ на Александар/ Самоило/ на Делчев/ на Ченто сме...“. Има, се разбира, причини за ваквото повикување на минатото. Честа тема во оваа поетска збирка, меѓу другото, е и војната што на Македонија ѝ се случи во 2001 година кога од терористичките банди беше загрозен државниот и националниот идентитет на нашата земја. Како што е познато, во вакви времиња кога е ставен под прашање идентитетот и опстојот на еден народ, тој се повикува на своите корени, на базичната национална конструкција која ја има моќта да го зачува неговиот идентитет. Во таа смисла е и присуството на уште една тема која е мошне идентична со веќе спомнатата. Станува збор, всушност, за поделбата на Македонија на три дела со што е распарчено единственото македонско ткиво што, секако, предизвикува тага и болка кај секој припадник на македонскиот народ. Токму затоа и така е насловена оваа поетска збирка - “Јужнобол“ - што би го дешифрирале како болка по целостта на Македонија, болка по Пиринот, болка по јужниот отцепен дел, болка по Егејот, односно по Бе-

лото Море, болка заради изгубените и запустените родни огништа од кои беа избркани голем број Македонци од Егејска Македонија, болка за својот народ којшто е расеан низ целиот свет. Но, таа болка е и поради денешните, односно неодамнешните воени случувања во Македонија кога, како што потенцира Алтиев, лагата стана вистина, а вистината - лага. Предавството е недопустливо и непростливо во секое време, но особено не денес кога го надградуваме националниот идентитет во своја самостојна држава. Ете, затоа таа болка, или тој “јужнобол“ трае од памтвек, па сè до денес кога и натаму се обидуваат да нè делат и да нè уништуваат како Македонци и како македонска држава.

Оваа поетска збирка на Никола Алтиев, значи, претставува манифестација на револт поради нашето непочитување и незачувување на своите национални белези во минатото, но особено денес. Овие стихови се крик против оние што сакаат да нè уништат, но и крик против домашните предавници, јуди, јаничари. Тој крик завршува со потенцираната теза за нашето право секогаш и секаде, постојано и постојано да ја кажуваме вистината за Македонија.

(Авторот е магистер
по филолошки науки)

КОНЦЕРТИ

КОН
ки ас,
гинац
космо

како
ховна
душар
ска п
збору
под
за кп
треба
ги ру
рамк
ерупт
емоц
та во
ме г
руски
ката
силн
шате
ниот
расп
созд
ски
повт

ПОЕЗИЈА

Стихови за македонските делби

„Јужнобол“ е поетска збирка на Никола Алтиев која е структурирана од милениумските наслаги на македонската историја и традиција. Во овие стихови доминира болката по распарчената татковина, по Белото Море и по сите делови откинати од единственото македонско ткиво. Збирката ја издаде „Современост“ во јуни оваа година

Ранко МЛАДЕНОСКИ

Најновата поетска збирка на Никола Алтиев со невообичаен наслов „Јужнобол“ се навраќа на теми и мотиви кои во современата македонска книжевност често се подзабораваат. Таканаречената родољубива или патриотска поезија во последнава деценија беше реткост во нашиот литературен ареал, а темата за античка Македонија, односно за Александар Македонски, по повеќе од едновековен молк, во последниве две децении, на општо задоволство, е сè поприсутна во македонскиот роман, расказ, драма и поезија. Едно камче во тој современ книжевен мозаик е и оваа книга на Никола Алтиев.

Од временски аспект, новите стихови на Алтиев се движат по мошне долгa отсечка од темпоралната оска, почнувајќи од античкиот период па сè до почетокот на веков кога Македонија беше атакувана од терористички банди и кога буквално беше доведено во прашање нејзиното опстојување. Просторно, пак, оваа поезија „ја покрива“ етнографската територија на Македонија што, секако, ја имплицира меланхолијата поради распарченоста на татковината. Хронотопијата, значи, во оваа поезија е конструирана со личности и настани од историјата на Македонија

од античкиот период до денешново наше време.

Иако при едно бегло читање се добива впечаток дека во овие стихови строго се разграничени минатото, сегашноста и иднината, сепак малку повнимателниот читател ќе забележи дека овие три временски категории, всушност, се мешаат меѓу себе со потенцирање на идентичните настани од различни времиња во македонската историја. Така, атаците врз македонската земја постоеле од памтивек, а постојат и до ден-денес; предавниците во македонската историја никогаш не изумреле; хероите и бранителите на македонската земја се живи од древни времиња до ова наше време; идните генерации ќе ги паметат и славните луѓе, но и предавниците и одродниците во својот народ итн. Ваквите идејно-тематски содржини во оваа поетска збирка ја поставуваат тезата за тоа дека не постојат строги граници меѓу минатото, сегашноста и иднината. Минатото, односно традицијата, во голем дел се вградува во сегашноста, а иднината во голема мера е зависна од нашите денешни (сегашни) постапки. Тој континуитет во македонската историја, Алтиев го идентификува со четворица Македонци кои голем дел од себеси вplotиле во идентитетот на името Македо-

нија: „Можеби сме многу/ можеби сме малку/ но Македонци сме/ но од постојек/ чеда/ на Александар/ Самоило/ на Делчев/ на Ченто сме...“. Има, се разбира, причини за ваквото повикување на минатото. Честа тема во оваа поетска збирка, меѓу другото, е и војната што на Македонија ѝ се случи во 2001 година кога од терористичките банди беше загрозен државниот и националниот идентитет на нашата земја. Како што е познато, во вакви времиња кога е ставен под прашање идентитетот и опстојот на еден народ, тој се повикува на своите корени, на базичната национална конструкција која ја има моќта да го зачува неговиот идентитет. Во таа смисла е и присуството на уште една тема која е мошне идентична со веќе спомнатата. Станува збор, всушност, за поделбата на Македонија на три дела со што е распарчено единственото македонско ткиво што, секако, предизвикува тага и болка кај секој припадник на македонскиот народ. Токму затоа и така е насловена оваа поетска збирка - „Јужнобол“ - што би го дешифрирале како болка по целостта на Македонија, болка по Пиринот, болка по јужниот отцепен дел, болка по Егејот, односно по Белото Море, болка заради изгубените и запустените

родни огништа од кои беа избркани голем број Македонци од Егејска Македонија, болка за својот народ којшто е расеан низ целиот свет. Но, таа болка е и поради денешните, односно неодамнешните воени случувања во Македонија кога, како што потенцира Алтиев, лагата стана вистина, а вистината - лага. Предавството е недопустливо и непростливо во секое време, но особено не денес кога го надградуваме националниот идентитет во своја самостојна држава. Ете, затоа таа болка, или тој „јужнобол“ трае од памтивек, па сè до денес кога и натаму се обидуваат да нè делат и да нè уништуваат како Македонци и како македонска држава.

Оваа поетска збирка на Никола Алтиев, значи, претставува манифестација на револт поради нашето непочитување и незачувување на своите национални белези во минатото, но особено денес. Овие стихови се крик против оние што сакаат да нè уништат, но и крик против домашните предавници, јуди, јаничари. Тој крик завршува со потенцираната теза за нашето право секогаш и секаде, постојано и постојано да ја кажуваме вистината за Македонија.

(Авторови е мајстџер ио филолошки науки)